

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 14. Quænam injungenda est iis, qui in prava mortalis peccati
consuetudine versantur, cujusmodi sunt blasphemia, imprecationes,
obsœnitates, & similia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

rum atque iterum sæculi pompis, operibus te-
nebrarum, & diabolo imprimis, cui se adver-
sarios esse, & professi sunt, & profitentur per-
petuò.

Quest. 14. Quænam injungenda est Pœni-
tencia iis, qui in prava mortalis peccati con-
suetudine versantur, cujusmodi sunt blasphe-
mia, imprecationes, obscœnitates, & simi-
liã?

Resp. Cùm, ut ait sanctus Antoninus, *Ex* S. Ant. r
tit. 9. cap. 27
S. 3. *perversa assuefactione vitiosus quasi repente*
precipitetur, oportet, ut prudens Confessa-
rius de salute pœnitentis sollicitus, ipsi impo-
nat aliquam Pœnitentiam, quâ redire possit ad
cor, & reflectere ad id quod facit, statim ad-
missò peccato. v. g. blasphematoribus, ut of-
culentur terram, aut erogent aliquam elee-
mosynam, aut brevem aliquam recitent ora-
tionem, ut ait S. Carolus Actorum p. 4. vel
ut sibi linguam mordeant, & similia quoties
incidunt in peccata. Juvat etiã monere ut
peccator notet aliquo signo quoties blasphe-
maverit. v. g. Calculum in peram injiciendo,
nodum sudario nectendo, aut spingulam confi-
picio in loco ponendo, ut ita animadvertere
possit in privato conscientie examine, quod
singulis noctibus priusquam decumbat, facere
tenebitur, quoties in peccatum incidit, &
toties Pœnitentiam sibi injungere debet, v. g.
digitum lucernæ seu Candelæ accensæ impo-
nere debet, ut ita pœnarum inferni recorde-
tur ad quas innumeri fuerunt dâmnati, qui vel
semel inciderunt in illud peccatum toties ab
ipso commissum, & pro quo ne digitum qui-
dem supra candelam tenere vellet, dùm *Ave*
Maria recitaret.

Ille modus procedendi, utile est ad hoc ut
pœnitentes magis ad sua opera attendant, &

NO TRACTATUS VI.

peccatorum suorum gravitatem agnoscant, & periculum cui se exposuerunt ex prava mortalis peccati consuetudine; quia alioquin peccata consuetudinis non multum afficiunt, praesertim cum multi alii cernantur, qui in huiusmodi peccatis versantur. *Peccata autem, inquit S. Augustinus, quamvis magna & horrenda, cum in consuetudinem venerint, parva aut nulla esse creduntur: usque adeo, ut non solum non occultanda, verum etiam jam praedicanda ac diffamanda videantur, quia ut alibi dicit idem S. Doctor: Omne peccatum consuetudine vilescit, & fit homini quasi nullum sit: obduruit, jam dolorem perdidit. Quod valde putre est, nec dolet; quod non dolet, non pro sano habendum, sed pro mortuo computandum est.* Vide quae diximus Tomo 1. Tract. 1. cap. 15. de habitu, & Tomo 4. Tract. 6. cap. 12. q. 2.

S. Aug. in
Emchiridio.
cap. 80.

S. Aug. Serm.
17. nu. 3. in
editione no-
va Parisiensi.

Scifi 14. cap.
3.

Tenentur praeterea Confessarii illis imponere satisfactionem gravitati criminis convenientem, juxta id quod adduximus supra ex Concilio Tridentino: *Habeant autem pra oculis ut satisfactio, quam imponunt, non sit tantum ad novae vitae custodiam, & infirmitatis medicamentum; sed etiam ad praeteritorum peccatorum vindictam & castigationem.*

Confessarius debet etiam interrogare poenitentem, ut peccati causam investiget, quo facilius possit ab eo recedere. v. g. si noverit poenitentem propensum ad blasphemiam, quia frequentat tabernas, aut ludum; ipsi imponere debet, ut praedicta absolute dimittat; neque enim, juxta leges Ecclesiae a nobis superius expositas, ac sacris Scripturis & Canonibus comprobatas, absolvi potest is qui a proximis peccandi occasionibus non vult poenitentem recedere.

De Sacram. Pœnit. Cap. VII. III

Utilissimum quoque est injungere peccatoribus ex habitu, cujuscumque sint status, seu conditionis, & iis præcipuè qui delicatiores sunt, aut aliàs parum dispositi ad exercenda opera corpori laboriosa, & ad acceptandam Pœnitentiam gravitati, & numero peccatorum convenientem, ut petant à Deo misericordiam per semihoram singulis diebus genibus flexis, quindecim dierum, aut mensis spatio; aut ut eo tempore recogitent pœnas inferni quas pro peccatis suis meruerunt, aut ut Deum rogent, ut sibi manifestet quam Pœnitentiam facere debeant ut se à pœnis futuri sæculi liberent. Hæc pœnarum seu satisfactionum genera imponi possunt rudioribus, & idiotis, quas aliquando teneantur implere ante absolutionis Beneficium.

Quæst. 15. Quomodo se gerere debet Confessarius erga pœnitentem, quem dimiserat propter peccatum ex habitu, aut prava consuetudine, quando iterum redit ad Pœnitentiæ tribunal?

Resp. Debet illum interrogare utrum incidit in eadem peccata? si cecidit, scire debet an remedia adhibuerit, quæ illi præscripserat, quoties idem peccatum admitteret? quod si pœnitens non adhibuerit illud remedium quoties peccavit, debet ipsum dimittere absque absolutione, illi interim repræsentans in Spiritu lenitatis & charitatis, injuriam quam facit animæ suæ, nolens seriam operam dare, ut eam liberet à morte æterna, ad quam damnatur per peccatum, cum id tam facile possit.

Si verò pœnitens diligenter applicuit remedium, & tamen in peccatum incidit, quamvis minus frequenter, debet Confessarius illi animum facere, ostendens quod, Dei aspiran-